

Krzysztof Zanussi

Reżyser filmowy. Studiował fizykę na Uniwersytecie Warszawskim (1955-1959) i filozofię na Uniwersytecie Jagiellońskim (1959-1962). Studia reżyserskie ukończył w 1967 r. w Łodzi. Działal w amatorskim ruchu filmowym, realizując 11 filmów, 9 spośród nich uzyskało różne nagrody. Od 1980 r. jest kierownikiem artystycznym zespołu, a następnie dyrektorem Studia Filmowego „TOR”. W latach 1971-1983 wiceprezes Stowarzyszenia Filmowców Polskich, a w 1975-1977 przewodniczący Rady Polskiej Federacji Dyskusyjnych Klubów Filmowych.

Od 1987 członek Komitetu Kinematografii. Wykładał na wielu uczelniach filmowych, m.in. W Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej i Filmowej (PWSTiF)

w Łodzi, National Film School w Wielkiej Brytanii, na Uniwersytecie Columbia w Nowym Jorku, na wyższych reżyserskich kursach w Moskwie. Od trzydziestu lat jest związany z Uniwersytetem Śląskim.

Jest także reżyserem teatralnym i operowym. Reżyseruje m.in. w teatrach w Mediolanie, Rzymie, Palermo, Syrakuzach, Bonn, Moskwie, Bremie, Bazylei. Wśród wielu prestiżowych nagród i odznaczeń otrzymał nagrodę „David di Donatello”, Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, Chevalier d'Ordre des Arts et des Lettres (Francja), Św. Jerzego w Moskwie, odznaczenie Krzyża Oficerskiego Orderu Zasługi Republiki Włoskiej, Krzyż Komandorski Orderu „Za Zasługi dla Litwy”, Order Księcia Jarosława Mądrego przyznany przez Prezydenta Ukrainy.

Autor książek „O montażu w filmie amatorskim” (1968), „Rozmowy o filmie amatorskim” (1978), sześć tomów „Scenariuszy filmowych” (wydanych we Włoszech, Niemczech, na Węgrzech) „Pora umierać” (1999) wydanie polskie, rosyjskie i włoskie, „Między jarmarkiem a salonem” (1999) wydanie polskie i rosyjskie, „Strategie życia, czyli jak zjeść ciastko i je mieć” (2015).

W latach 1990-1994 Prezydent Europejskiej Federacji Realizatorów Audiowizualnych (FERA). Były prezydent Stowarzyszenia EUROVISIONI. Członek Zarządu Europejskiej Akademii Filmowej, Polskiej Akademii Umiejętności, PEN-Clubu, Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. Doctor Honoris Causa moskiewskiego WGIK, „I.L. Caragiale” (Bukareszt), European Humanities University (Mińsk), Bulgarian University (Sofia), University of Film and Television (Sankt Petersburg), Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Uniwersytetu Opolskiego, Grodzieńskiego Uniwersytetu Państwowego im. Janki Kupały, Katolickiego Uniwersytetu im. Petera Pazmany'a w Budapeszcie.

<http://www.tor.com.pl/zanussi>

Spotkanie z reżyserem filmowym i autorem książek

Krzysztofem Zanussim Strategie życia...

Krzysztof Zanussi w Domu Kultury LSM, 10 stycznia 2016 (fot. Marek Dybek)

Projekcja filmu

Życie jako śmiertelna choroba przenoszona drogą płciową

Spotkania z publicznością traktuję jako obowiązek, bo skoro wypowiadam się publicznie robiąc film, mówiąc w telewizji czy przez radio, skoro wreszcie pisuję różne artykuły, to znaczy, że zwracam się do ludzi i muszę być do dyspozycji, jeśli ludzie chcą kontynuować rozmowę, nawet jeśli kosztuje mnie to sporo wysiłku, długą jazdę i ryzyko, że wśród ludzi zupełnie nieznajomych nie uda mi się nawiązać kontaktu, że nie przekażę im, występując z mikrofonem w ręku w jakiejś sali klubowej czy kinowej, tego, co lepiej umiem wyrazić w filmie czy w artykule. Dlatego każde spotkanie wymaga mobilizacji, wysiłku, jest pewnym wyzwaniem, coś kosztuje.

Mimo to, spotykając się z publicznością, nie tylko spełniam obowiązek, ale jakże często odczuwam prawdziwą radość. Tak dzieje się szczególnie wtedy, kiedy spotykam młodzież. Nie są to dla mnie rozmowy najłatwiejsze. Jestem już mocno starszym panem (piszę tak, chociaż wcale w to nie wierzę), młodzież z reguły nie zna moich filmów, spotyka mnie jako obcego człowieka i sprawdza, czy to, co mówię, zasługuje na wiarę. Sprawdzają, czasem stawiając trudne i bez-

ceremonialne pytania, a czasem milcząc i prowokując, żebym się sam przedstawił i dopiero wtedy, jeśli ja czymś zainteresuję, sprowokuję czy przekonam, włączając się do rozmowy (...)

Dzięki jednemu ze spotkań w amerykańskim stanie Oklahoma zrozumiałem, że nie trzeba liczyć na to, że sens naszego życia będzie dla nas zawsze zrozumiały.

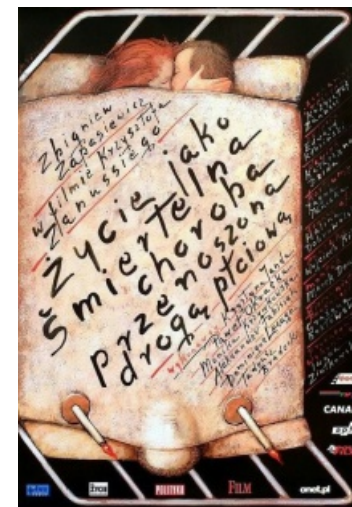
Ilustruje to piękna, moim zdaniem, anegdota o szarym, przeciętnym człowieku, który przeżył swe bezbarwne życie i po śmierci stanął przed świętym Piotrem u bram nieba. Piotr sprawdził jego dokumenty i kazał mu iść do raju. Mały człowieczek podziękował, ale po chwili zawrócił i zapytał, czy może się jeszcze dowiedzieć, po co to wszystko było? Po co to jego całe życie? Święty Piotr sprawdził coś w papierach (w komputerze?) i powiedział: „Pamiętasz, wiele lat temu byłeś w górach w schronisku i tam obok przy stoliku siedzieli młodzi ludzie. Jedna z dziewczyn poprosiła cię o cukier. Ty podałeś. I to po to w zasadzie byłeś na tej ziemi”.

Morał tej anegdoty ma nas uczyć pokory wobec Tajemnicy. Ale warto sięgnąć do teorii chaosu, którą obrazuje efekt motyla - jedno uderzenie jego skrzydeł w Szanghaju może wywołać tajfun nad Florydą. Świat jest cały ze sobą powiązany siecią, której zrozumienie ciągle nas przerasta i tak będzie do końca istnienia. Tajemnica będzie wieczna.

Krzysztof Zanussi „Strategie życia, czyli jak zjeść ciastko i je mieć”, Wydawnictwo Poznańskie 2015, s. 6, 253.

Spotkanie z reżyserem filmowym i autorem książek **Krzysztofem Zanussim** **Strategie życia...**

Projekcja filmu
Życie jako śmiertelna choroba
przenoszona drogą płciową

Prowadzenie - Ewa Hadrian

Spotkanie, promocja książki i seans filmowy odbędą się

w piątek 26 lutego 2016 r. o godz. 17.00

w sali widowiskowej Domu Kultury LSM

w Lublinie, ul. K. Wallenroda 4a, tel. 81 743 48 29

www.domkulturylsm.pl

Bilet 10 zł do nabycia w sekretariacie DK LSM